

фахівця в освітньому процесі медичних ЗВО доцільно здійснювати засобами вітагенних технологій, які передбачають прагнення пізнавати і знати, виявляти допитливість, активне ставлення до явищ навколишнього середовища.

Література

1. *Волобуєва Т.* Вітагенні технології компетентнісного навчання: електронний журнал «Освіта» 2008р. / Т. Волобуєва. – Режим доступу: <http://osvita.ua/school/method/technol/637/>.
2. *Сухомлинський В. О.* Вибрані твори в 5-ти т. Т. 4. – К.: Радянська школа, 1976. – 640с.
3. *Ушинський К. Д.* Твори. Т. 4. – К.: Радянська школа, 1952. – 246с.

ВИКОРИСТАННЯ КРАЄЗНАВЧОГО МАТЕРІАЛУ У ФОРМУВАННІ ЕКОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ШКОЛЯРІВ ВІДПОВІДНО КОНЦЕПЦІЇ НУШ

Козловська Л. П.

Тернопільський комунальний методичний центр науково-освітніх інновацій та моніторингу

E-mail: kozlovskalarusa@gmail.com

У Концепції «Нова українська школа» однією з ключових компетентностей школяра є екологічна компетентність, тобто «уміння розумно та раціонально користуватися природними ресурсами в рамках сталого розвитку, усвідомлення ролі навколишнього середовища для життя і здоров'я людини» [1, с. 4].

У зв'язку з реаліями сучасного життя жодна людина не може стояти осторонь проблем довкілля, оскільки кожний із нас — частина природного світу. Формування екологічної компетентності учнів — безперервний процес, який здійснюється в процесі вивчення предметів не тільки природничого циклу і зазвичай має інтегрований формат. [4, с.2]

Дієвою формою інтеграції шкільних предметів, формування екологічної компетентності, зв'язку з життям, посилення діяльнійшої основи змісту є краєзнавчий принцип навчання.

Красназнавчий принцип навчання дає можливість перетворювати теоретичні знання учнів на конкретні вміння та навички, цінності. Красназнавчий матеріал є вихідним для формування основних світоглядних уявлень, понять та закономірностей [3, с.4]. Ефективність введення красназнавчого матеріалу вимагає пошуку шляхів інтеграції навчального процесу, пошуку точок зіткнення декількох предметів.

Пропонуємо вашій увазі можливість використання красназнавчого матеріалу для розробки місцевого екскурсійного маршруту: «Заповідні куточки рідного міста». Створенню маршруту передувала пошукова робота учнів, яка передбачала опрацювання архівних документів, літературних джерел, зустрічі з фахівцями, дослідження заповідних об'єктів, опис видового складу, тощо.

На основі цих матеріалів було створено екскурсійний маршрут, який включає такі зупинки:

1. Регіональний ландшафтний парк «Загребелля» (включає дендропарк по вул. Львівській, Бережанській, лісопарк «Кутківці», урочище «Пронятин»). Взятий під охорону на основі рішення Тернопільської обласної ради від 18.03.1994 р.)

2. Заповідний куточок по вул. Винниченка 13, створений М. Чайківським (0,2 га). Взятий під охорону на основі рішення Тернопільської обласної ради від 18.03.1994 р.

3. Тернопільські джерела — гідрологічна пам'ятка природи. Парк «Топільче» (0,012 га). Взяті під охорону 18.03.1994 року. [5, с.120]

4. Тернопільський дуб — пам'ятка природи місцевого значення. Вулиця Стадникової, 1. Взятий під охорону 22.12.1987 р.

5. Сквер ім.Т.Г. Шевченка — пам'ятка садово-паркового мистецтва місцевого значення. Взятий під охорону 14.03.1977 року.

6. Сквер по вулиці В.Чорновола — пам'ятка садово-паркового мистецтва місцевого значення (0.32 га).

7. Тернопільська липа — ботанічна пам'ятка природи місцевого значення. Вул. Листопадова, 1-3 (0.001 га). Взята під охорону 14.03.1977 р.

8. Тернопільський Старий Парк — пам'ятка садово-паркового

мистецтва місцевого значення. Взятий під охорону 14.03.1977р.

9. Тернопільське джерело-гідрологічна пам'ятка природи місцевого значення. Парк Національного відродження (0.01 га). Під охороною з 26.12.1983 р.

Література

1. Концепція Нової української школи.
2. Мусієнко М.М., Серебряков В.В. Екологія. Охорона природи: Словник-довідник. – К.:Т-во «Знання», КОО, 2017. – 624 с.
3. Обозний В.В. Краєзнавча підготовка вчителя. – К, 2001. – С. 5.
4. Степанюк А.В., Герц І.І. Біоетика. Посібник. – Тернопіль: Навчальна книга - Богдан, 2001. – 144 с.
5. Проблеми екології рідного краю (навчальні матеріали). Тернопільський державний педагогічний інститут. – Козова: СМНВП «Діалог», 1993. – 154с.

ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОГО МИСЛЕННЯ ШКОЛЯРІВ ЗАСОБАМИ ТЕХНОЛОГІЇ ВИРІШЕННЯ ВИНАХІДНИЦЬКИХ ЗАВДАНЬ

Брацун В. В.¹ Схаб Н.Р.², Богайчук Р. В.³

¹ТНБК №35 Тернопільської міської ради;

²Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка

³ТЗОШ І-ІІІ ст. №24 Тернопільської міської ради

E-mail: bracun61@ukr.net

Рациональне застосування методів технології вирішення винахідницьких завдань (ТВВЗ) в навчально-виховному процесі значною мірою сприяє появі та формуванню в учнів самостійності суджень, нестандартності мислення, ініціативності, схильності до фантазування, пошуку різних варіантів завдань. Важливо систематично використовувати в навчанні елементи ТВВЗ, яку вважають сумісною творчістю педагогів та дітей, яких об'єднує спільна справа— навчання логіці мислення.

Суть технології ТВВЗ полягає у формуванні системного,